Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26460
Copyright: Admont, Benediktinerstift

summa mollicie candore eximio micanti
purpura nec tam cui eet generis aut uelle
ris poterat agnosci; curiosius tam oculis aut
digitis adtrectata n aliud quam uestis uidebat.
Interea clarus fris admonac orationi instare.
ut manifestius eis dnis qd na eet ostendere;
itaq; reliqui noctis ymnis psalmisq; csumit.
At ubi illuxit dies apphensu dextera trahere
ad martinu uolebat. bene cscius illudi illu
diaboli arte n posse. Tunc uero reniti ac recla
mare miser cepit. interdictuq; sibi ee dicebat.
ne se martino ostendere. Cuq; inuitu ire co
pellerent. intrahentiu man uestis euanuit.
Unde quis dubitet. hanc aia martini fuisse
uirtute. ut fantasia sua diabolus cu erat
martini oculis ingerenda. dissimulare diu
tius aut tegere n posset. Animaduersu est
tam. eode fere tempore fuisse in hispanis
iuuene. qui cu sibi multis ephes signis auc